Z każdym działającym systemem komputerowym powiązane jest oczekiwanie poprawności jego działania ([Sommerville]). Istnieje szeroka klasa systemów, dla których poprawność powiązana jest nie tylko z wynikami ich pracy, ale również z czasem, w jakim wyniki te są otrzymywane. Systemy takie nazywane są systemami czasu rzeczywistego, a ponieważ są one rozpatrywane w kontekście swojego otoczenia, często określane są terminem systemy wbudowane ([1], [2]).

Ze względu na specyficzne cechy takich systemów, weryfikacja jakości tworzonego oprogramowania oparta wyłącznie na jego testach jest niewystarczająca. Coraz częściej w takich sytuacjach, weryfikacja poprawności tworzonego systemu lub najbardziej istotnych jego modułów prowadzona jest z zastosowaniem metod formalnych ([Alur, Dill], [Szmuc, Szpyrka i inni]).

Literatura

- [1] C. Fencott. Formal Methods for Concurrency. International Thomson Computer Press, Boston, MA, USA, 1995.
- [2] R. K. K. A. L. P. M. G. J. N. J. P. A. P. G. R. S. S. W. S. P. S. B. T. B. W.-S. Tomasz Szmuc, Marcin Szpyrka. *Metody formalne w inżynierii oprogramowania systemów czasu rzeczywistego*.